

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

ב.

עין משפט
נר מצוה

א א מיי פ"ח מהל'
שגות הלכה א סג
לארץ רים ועשין רנו:
ב ב ג ד מיי פ"ח מהל' ט:

שבועות. הא ללא פתח הא מסכת כל כינוי שבועות כשבועות
כדפתח נדרים וזיר משום דמנא ממכות קא סליק
כדמפרש בגמרא הו"ר לפרוח בשמים שהן ארבע והואיל ולא מני'
פתח ככינוי תו לא חש לשנות אח"כ וא"ת אמאי לא מני ידעיות

שבועות שמים שהן ארבע. כשבועות ציטוי שפטים הכתוב
בויקרא (ה) אלל קרבן עולה ויורד קאמר כדמפרש
בפרק שלישי (דף כ:.) **שמים.** כתיבי בקרא דכתיב (ויקרא ה) להרע
או להטיב ומפרש כשמהנה פרק שלישי (דף כה.) אזכל להטיב לא

שבועות

כרישא דהא בקרא כתיב כרישא או
נפש אשר תגע וגו' והדר או נפש
כי תשבע וגו' וי"ל כשבועות הוא
עיקר המסכת דבסדר ישועות קאי
ואגב שבועות תני ידעיות משום
דגבי הדדי כתיבין כדמפרש בגמרא
א"נ משום דמילי לשבועות כתיבי
בקרא כרישא ונפש כי תחתא וגו'
(ויקרא ה) והוא עד דהיינו שבועת

לכל דבר שהוא הן ולאו להבא (ו) ולהרע
או להטיב להבא משמע וצ"ג (ש)
מרבנה מן המקרא אף דברים שאין
צפן הרעה והטובה ומיהו שמים ניהו
ותו לא דבר וחילופו: **שהן ד'.** יש
לרבות מריצוי הכתובים כדמפרש
צ"ג (ש) אף דבר וחילופו לשעבר
כגון אכלתי והוא לא אכל או לא
אכלתי ולא: **ידעיות הטומאה.** חיוב
קרבן עולה ויורד מחמת טומאת מקדש
וקדשיו הכתובה אלל שבועת ציטוי
או נפש כי (ו) תגע וגו' (ויקרא ה) וילפינן
בפירקין [.] שאין הכתוב מדבר אלל

שבועות שתיים. שבועות
של ציטוי להרע או להטיב,
שמים הן להחייב עליהן
קרבן עולה ויורד האמור
בפרשה. דפיקי מלהרע או
להטיב. דמשמע להבא,
אזכל ולא חושל שהן
ארבע. יש לך לרבות עוד
שמים מריצוי הכתוב לל
אשר יבטא האלם לרבות
לשעבר. אכלתי ולא אכל, לא
אכלתי ואכל (שבת ב.).
ידעיות הטומאה.
האמורות בקרבן עולה
ויורד או נפש כי תגע וגו'
ואמרינן שאין הכתוב מדבר
אלל בטומאת מקדש
וקדשיו, שלחא שנטמא
אכל קודש או נכנס למקדש
וילפינן (לקמן ד.) שאין
מחייב אלל בדיעה תחלה
וידעה בסוף והעלם
בימים, כגון שידע שנטמא
ונעלם ממנו טומאה ואכל
קדש ומשאל ידע שאללו
בטומאת שמים הן
משמעוהו הכתוב ונעלם
ממנו והוא טמא, משמע
שעלם ממנו טומאה אכל
וכר הוא שאלל קדש וזהו
מקדש, הי שמים העלם
טומאה לגבי קדש והעלם
טומאה לגבי מקדש, שהן
ארבע. יש לך לרבות עוד
שמים מריצוי ונעלם ונעלם
צ"פ עמיס, לרבות את
הכור לטומאה אלל נעלם
ממנו קדש, כסבור שחוקין
הן או נעלם ממנו טומאה
(שם). מראות נגעים.
ליטמא כהן, שנים הן,
שאת ובהר, שהן
ארבעה. מריצוי ספחת
שהוא משמע טפילה, כמו
(ש"א ב) ספחת לא אל
אחת וגו', מרבנה טפילה לו
ולו, תולדה לשאת ותולדה
לבהר, וכן תמיס בהר
עוד כגון, שיהי לה כסוד
ההיכל, שאת כגמר לכן,
שיהי לה כקדוש ציה.
מראה לשון זכר הוא משום
הכי תני שמים שהן ארבעה
(שבת ב.) ובצ"ו לקמן ה.).
יש בה ידיעה בתחילה
ואין בה ידיעה בסוף.
כשנטמא ידע שנטמא
ונעלמה ממנו טומאה
ונכנס למקדש ושוב לא
דורע לו ניטמא (ובחיים)
ה) וכשאל לא נדע לו
שנכנס בטומאה שיצא
קרבן (בדירות כהן). שיעיר
הנעשה בפנים. על
ישאל, ופר על הכהן
(שם). עד שירדע לו.
שנכנס למקדש טמא
(בדירות כהן).

שבועות שתיים. שמים
שהן ארבע יציאות השבת שהן ארבע
מראות נגעים שנים שהן ארבעה את שיש
בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם
בינתיים הרי זה בעולה ויורד ביש בה
ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף שיעיר
הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה עד
שירדע לו ויביא בעולה ויורד אין בה
ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף
שיעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר
שנאמר ימלכד חטאת הכפורים על מה
שזה מכפר זה מכפר מה הפנימי אין
מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה אף
החיצוני אין מכפר אלא על דבר שיש בה
ידיעה יועל שאין בה ידיעה לא בתחלה
ולא בסוף שיעיר הרגלים ושיעירי ראשי
חדשים מכפרין דברי ר' יהודה ר"ש אומר
שיעירי הרגלים מכפרין אבל לא שיעירי ראשי
חדשים ועל מה שיעירי ראשי חדשים מכפרין
על

שבועות שתיים. שמים
שהן ארבע יציאות השבת שהן ארבע
מראות נגעים שנים שהן ארבעה את שיש
בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם
בינתיים הרי זה בעולה ויורד ביש בה
ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף שיעיר
הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה עד
שירדע לו ויביא בעולה ויורד אין בה
ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף
שיעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר
שנאמר ימלכד חטאת הכפורים על מה
שזה מכפר זה מכפר מה הפנימי אין
מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה אף
החיצוני אין מכפר אלא על דבר שיש בה
ידיעה יועל שאין בה ידיעה לא בתחלה
ולא בסוף שיעיר הרגלים ושיעירי ראשי
חדשים מכפרין דברי ר' יהודה ר"ש אומר
שיעירי הרגלים מכפרין אבל לא שיעירי ראשי
חדשים ועל מה שיעירי ראשי חדשים מכפרין
על

שבועות שתיים. שמים
שהן ארבע יציאות השבת שהן ארבע
מראות נגעים שנים שהן ארבעה את שיש
בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם
בינתיים הרי זה בעולה ויורד ביש בה
ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף שיעיר
הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה עד
שירדע לו ויביא בעולה ויורד אין בה
ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף
שיעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר
שנאמר ימלכד חטאת הכפורים על מה
שזה מכפר זה מכפר מה הפנימי אין
מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה אף
החיצוני אין מכפר אלא על דבר שיש בה
ידיעה יועל שאין בה ידיעה לא בתחלה
ולא בסוף שיעיר הרגלים ושיעירי ראשי
חדשים מכפרין דברי ר' יהודה ר"ש אומר
שיעירי הרגלים מכפרין אבל לא שיעירי ראשי
חדשים ועל מה שיעירי ראשי חדשים מכפרין
על

שבועות שתיים. שמים
שהן ארבע יציאות השבת שהן ארבע
מראות נגעים שנים שהן ארבעה את שיש
בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם
בינתיים הרי זה בעולה ויורד ביש בה
ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף שיעיר
הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה עד
שירדע לו ויביא בעולה ויורד אין בה
ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף
שיעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר
שנאמר ימלכד חטאת הכפורים על מה
שזה מכפר זה מכפר מה הפנימי אין
מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה אף
החיצוני אין מכפר אלא על דבר שיש בה
ידיעה יועל שאין בה ידיעה לא בתחלה
ולא בסוף שיעיר הרגלים ושיעירי ראשי
חדשים מכפרין דברי ר' יהודה ר"ש אומר
שיעירי הרגלים מכפרין אבל לא שיעירי ראשי
חדשים ועל מה שיעירי ראשי חדשים מכפרין
על

שבועות שתיים. שמים
שהן ארבע יציאות השבת שהן ארבע
מראות נגעים שנים שהן ארבעה את שיש
בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם
בינתיים הרי זה בעולה ויורד ביש בה
ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף שיעיר
הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה עד
שירדע לו ויביא בעולה ויורד אין בה
ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף
שיעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר
שנאמר ימלכד חטאת הכפורים על מה
שזה מכפר זה מכפר מה הפנימי אין
מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה אף
החיצוני אין מכפר אלא על דבר שיש בה
ידיעה יועל שאין בה ידיעה לא בתחלה
ולא בסוף שיעיר הרגלים ושיעירי ראשי
חדשים מכפרין דברי ר' יהודה ר"ש אומר
שיעירי הרגלים מכפרין אבל לא שיעירי ראשי
חדשים ועל מה שיעירי ראשי חדשים מכפרין
על

על

על